

Sygn. akt VI GC 259/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

Protokolant stażysta Monika Jabłońska

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w L.

przeciwko I. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w L. kwotę 95.416,53 zł (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta szesnaście złotych pięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od kwoty 89.764,88 zł (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt osiem groszy) od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.388,00 zł (osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem kosztów procesu

VI GC 259/13

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo (...): (...) sp. z o.o. w L. pozwem wniesionym w dniu 13 czerwca 2013 r. (v. data stempla pocztowego na kopercie, w której nadano na poczcie pozew - k. 37) wniósł o zasądzenie od pozwanej I. P. kwoty 95.416,56 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 89.764,91 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych tytułem odszkodowania z art. 299 k.s.h.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż sprzedał spółce (...) sp. z o.o. w C. towary na łączną kwotę 73.466,16 zł i wobec braku zapłaty uzyskał prawomocny nakaz zapłaty z dnia 19 grudnia 2011 r. wydany przez Sąd Rejonowy (...)w (...)w sprawie sygn. akt VIII GNc (...). Jednakże egzekucja przeciwko dłużnej spółce okazała się bezskuteczna co stwierdził komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w C. umarzając postępowanie egzekucyjne postanowieniem z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt KM (...). Powód wskazał też, iż w dacie powstania zadłużenia spółki (...) funkcję prezesa jej zarządu pełniła pozwana I. P.. Podkreślił również, iż pozwana nie podjęła wezwania do zapłaty (k.3-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt VI GNc 400/13, Sąd Okręgowy w Toruniu uwzględnił w całości żądanie powoda (k.51).

Pozwana w terminie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zarzuciła przede wszystkim, że powód nie wykazał przesłanek z art. 299 k.s.h. tj. faktu bezskuteczności egzekucji, w szczególności powód nie wykazał, że stan majątkowy dłużnej spółki nie pozwalał na jego zaspokojenie. Zarzuciła też, że powód nie skierował egzekucji do praw dłużnika z tytułu udziałów w spółce. Zdaniem pozwanej do dnia 18 maja 2012 r., kiedy to pozwana złożyła rezygnację z funkcji prezesa zarządu, przedmiotowa wierzytelność nie była zaspokojona, ale czy później wierzytelność powoda była nadal niezaspokojona tego pozwana nie wiedziała. Podniosła też, że złożyła we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) podkreślając, iż ewentualne wcześniejsze złożenie takiego wniosku było wykluczone z uwagi na stanowisko głównego udziałowca tj. (...) sp. z o.o. w Ś.. W końcu podniosła, iż nawet gdyby uznać, że wniosek o ogłoszenie upadłości złożyła zbyt późno to i tak brak byłoby podstaw do jej odpowiedzialności, gdyż powód nie poniósł szkody z jej winy; sytuacja finansowa dłużnej spółki (...) w momencie złożenia wniosku o jej upadłość w maju 2012 r. poprawiła się w porównaniu z sytuacją na koniec 2011 r. (k.56-58).

Powód w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty podtrzymał żądanie pozwu kwestionując zasadność podniesionych przez pozwaną zarzutów, w tym zarzutu nie wykazania bezskuteczności egzekucji; zakwestionował też wykazanie przez pozwaną zaistnienia i wykazania przez nią przesłanek egzoneracyjnych (k.82-83).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w L. prowadził współpracę handlową ze spółką (...) sp. z o.o. w C., w ramach której spółka (...) nabyła od niego towary.

Dowód : bezsporne, odpis umowy o współpracy handlowej z dnia 16 czerwca 2011 r. (k.20-23) wraz z załącznikiem nr 1 – Zasady współpracy (k.23-28)

W okresie tej współpracy spółka (...) reprezentowana była przez pozwaną I. P., będącą prezesem zarządu tej spółki.

Dowód : odpis pełny z rejestru przedsiębiorców spółki (...) nr KRS (...) (k.13-15)

W dniu 6 października 2011 r. dotychczasowi udziałowcy spółki (...), w tym pozwana, sprzedali wszystkie posiadane przez siebie udziały na rzecz (...) sp. z o.o. w Ś., reprezentowanej przez M. B..

Dowód : odpis notarialnej umowy sprzedaży udziałów (k.69-72)

Na dzień 25 listopada 2011 r. spółka (...) była dłużna powodowej spółce należność za sprzedane towary w łącznej kwocie 73.466,16 zł

Dowód : odpis rozrachunków (k.29)

W związku z brakiem zapłaty tej należności powód skierował pozew do Sądu Rejonowego (...)w (...) uzyskując nakaz zapłaty z dnia 19 grudnia 2011 r. zasądzający od (...) sp. z o.o. w C. na rzecz powodowej spółki należność z weksla w kwocie 74.243,01 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzający koszty postępowania w kwocie 4.546 zł, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

Dowód : odpis nakazu zapłaty (k.18)

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2012 r. powyższemu prawomocnemu nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności przez Sąd Rejonowy (...)w (...).

Dowód : odpis postanowienia (k.19)

Wnioskiem o wszczęcie egzekucji z dnia (...)r. powód zwrócił się do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. o wszczęcie egzekucji wobec dłużnej spółki (...) sp. z o.o. w C. i skierowanie egzekucji do rachunku bankowego dłużnika, ruchomości dłużnika, wszelkich wierzytelności przysługujących dłużnikowi wobec Urzędu Skarbowego właściwego ze względu na siedzibę dłużnika i zajęcie wierzytelności przysługujących dłużnikowi od Narodowego Funduszu Zdrowia (...) w B..

Dowód : wniosek egzekucyjny na k. 1 akt komorniczych sygn. akt KM (...)

Postanowieniem z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt KM (...), komornika sądowy przy Sądzie Rejonowym wT.umorzył postępowanie egzekucyjne w powyższej sprawie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji oraz ustalił koszty tego postępowania w łącznej kwocie 1.105,65 zł.

Dowód : odpis postanowienia (k.16)

Wcześniej, bo w dniu 18 maja 2012 r. pozwana złożyła rezygnację z funkcji prezesa zarządu spółki M. kierując pismo o rezygnacji do Zgromadzenia wspólników tej spółki oraz informując o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

Dowód : odpis pisma o rezygnacji (k.61)

Na dzień 30 kwietnia 2012 r. rachunek zysków i strat spółki (...) sporządzony w wersji porównawczej do 2011 r. wskazywał na stratę w wysokości 146.153,24 zł; w 2011 r. strata ta wynosiła 174.340,48 zł.

Dowód: odpis rachunku zysków i strat (k.73-74)

W dniu 21 maja 2012 r. spółka (...) reprezentowana przez pozwaną jako jej prezesa zarządu złożyła w Sądzie Rejonowym w T. wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego. Prawomocnym postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. wniosek ten został oddalony z uwagi na brak majątku uniemożliwiającego pokrycie kosztów postępowania, a tym bardziej zaspokojenia wierzycieli.

Dowód : wniosek o ogłoszenie upadłości na k. 3-4 akt sprawy upadłościowej Sądu Rejonowego w T., sygn. akt V GU (...) oraz postanowienie na k. 42-45 tych akt

Wezwaniem do zapłaty z dnia 5 lipca 2012 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 86.373,16 zł stanowiącej sumę należności głównej zasądzonej nakazem zapłaty tj. kwoty 74.243,01 zł, odsetek ustawowych należnych za opóźnienie w płatności należności głównej naliczonych na dzień 5 lipca 2012 r. w wysokości 6.478,50 zł, kosztów postępowania w kwocie 4,546 zł i kosztów postępowania egzekucyjnego w wysokości 1.105,65 zł.

Dowód : odpis wezwania do zapłaty (k.30)

Wobec braku reakcji ze strony pozwanej powód ponowił wezwanie do zapłaty w dniu 16 października 2012 r. żądając zapłaty kwoty 89.096,76 zł stanowiącej sumę należności jak w poprzednim wezwaniu powiększoną o wyższą kwotę naliczonych na dzień 16 października 2012 r. odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie

Dowód : odpis wezwania do zapłaty (k.34)

Pozwana w odpowiedzi na powyższe wezwanie odmówiła zapłaty informując, iż nie jest już członkiem zarządu spółki (...) wskutek złożonej w dniu 18 maja 2012 r. rezygnacji z funkcji prezesa zarządu poprzedzonej złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki.

Dowód : odpowiedź pozwanej (k.36)

Pozwem powód domagał się zasądzenia od pozwanej łącznie kwoty 95.416,56 zł, na którą składały się następujące należności:

- kwota 74.243,01 zł jako należność główna z tytułu egzekucyjnego,
- kwota 4.546 zł tytułem zasądzonych kosztów postępowania,
- kwota 15.521,90 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie należności liczonych od dnia 3 listopada 2011 r. do dnia 12 czerwca 2013 r.,
- kwota 1.105,65 zł tytułem przyznanych kosztów postępowania egzekucyjnego.

Dowód : pozew (k.3-4)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Przedstawiony wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów ze wskazanych wyżej dokumentów urzędowych i prywatnych oraz z zeznań świadka L. S..

Dokumenty urzędowe w postaci odpisu KRS, notarialnej umowy sprzedaży udziałów, orzeczeń sądu i postanowienia komornika stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Z kolei pozostałe dokumenty będące prywatnymi stanowiły dowody w zakresie wynikającym z art. 245 k.p.c., a ponieważ ich wiarygodność i autentyczność nie były kwestionowane przez strony, Sąd uznał je za miarodajne dowody w sprawie.

Zeznania świadka L. S., przesłuchanej na okoliczność sytuacji finansowej i majątkowej spółki (...) na dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w porównaniu z sytuacją z roku poprzedniego, w zasadzie nie wniosły niczego do sprawy nie wniosły. Świadek jako osoba prowadząca księgi (...) spółki (...) w okresie kiedy spółka ta prowadziła aptekę nie pamiętała kiedy spółka zaprzestała prowadzenia działalności i kiedy jej sytuacja finansowa zaczęła się pogarszać, nie miała wiedzy i nie pamiętała sytuacji aby długi spółki przewyższyły jej majątek, nie potrafiła wyjaśnić czy sytuacja finansowa spółki w okresie rozmów na temat upadłości różniła się od sytuacji spółki we wcześniejszym półrocznym, rocznym okresie, nie pamiętała też szczegółów dotyczących spłacania zobowiązań.

Sąd pominął wniosek dowodowy z zeznań świadka M. B., gdyż pełnomocnik pozwanej, pomimo zarządzenia sądu, nie wskazał aktualnego adresu zamieszkania tego świadka.

Z kolei Sąd oddalił jako spóźniony wniosek dowodowy pozwanej z zeznań świadka M. P. na okoliczności związane ze zbyciem udziałów w spółce (...) przez małżonków P. i uzgodnień między zbywcami i nabywcami udziałów odnośnie regulowania zobowiązań. Pozwana nie uprawdopodobniła bowiem, że nie zgłosiła tego dowodu w sprzecznie od nakazu zapłaty bez swojej winy. Ponadto fakty, na które miałby zeznawać ten świadek nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd pominął też wnioskowany przez pozwaną dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości na okoliczność zasadności i terminowości wniosku pozwanej o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. w C. z uwagi na nieuiszczenie przez pozwaną zaliczki na koszty sporządzenia tej opinii.

Przechodząc do oceny żądań pozwu należy wskazać, iż przepis art. 299 § 1 k.s.h., który jako podstawę prawną żądania pozwu przytacza powód, przewiduje subsydiarną odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w stosunku do odpowiedzialności samej spółki jako osoby prawnej. Ten charakter odpowiedzialności członków zarządu wyraża się tym, że stają się oni odpowiedzialni względem wierzyciela spółki dopiero z chwilą, gdy egzekucja przeciwko spółce jej zobowiązania wobec wierzyciela okaże się bezskuteczna, przy czym odpowiedzialność na podstawie powołanego wyżej przepisu ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna.

Do powstania przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nieodzowne jest więc:

- 1) dysponowanie przez wierzyciela spółki tytułem egzekucyjnym stwierdzającym istnienie wobec niego zobowiązania spółki oraz
- 2) udowodnienie, że egzekucja tego zobowiązania przeciwko spółce okazała się bezskuteczna (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 1999 r., III CZP 10/99, OSNC 1999, nr 12, poz. 203, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004/7-8/129).

Obowiązek udowodnienia tych przesłanek spoczywa na powodzie stosownie do art. 6 k.c., przy czym odnośnie tej drugiej przesłanki to według dominującego poglądu ustalenie bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu wykazującego, że spółka nie ma majątku, który pozwalałby na zaspokojenie jej wierzyciela pozywającego członków zarządu (zob. cyt. wyżej wyrok SN z dnia 26 czerwca 2003 r.). Inaczej mówiąc przesłanka bezskuteczności egzekucji oznacza bezskuteczność egzekucji z całego majątku spółki.

Przenosząc te rozważania na realia niniejszej sprawy należy wskazać, że powód wykazał, iż posiada tytuł egzekucyjny w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym 19 grudnia 2011 r., sygn. akt VIII (...), Sądu Rejonowego (...)w (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 17 lutego 2012 r.

W ocenie Sądu powód wykazał również, że egzekucja przeciwko tej dłużnej spółce z jej majątku jest bezskuteczna, o czym świadczy postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. M. G.z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt KM (...), o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji wobec dłużnej spółki (...). W uzasadnieniu tego postanowienia komornik wskazał, że egzekucja z wierzytelności i konta bankowego okazała się bezskuteczna, a dłużna spółka pomimo wezwania komornika nie wskazała mienia, z którego można prowadzić egzekucję. W ocenie Sądu o bezskuteczności egzekucji świadczy także postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt V GU (...), oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. w C. z uwagi na fakt, że majątek tej spółki nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania, a tym bardziej zaspokojenia wierzycieli.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu niewykazania przez powoda bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki (...), w ocenie Sądu zarzut ten jest nieuzasadniony w świetle powyższych dowodów.

Należy podkreślić, iż ustalenie przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu (tak SN w wyroku z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004/7-8/129). W uzasadnieniu tego wyroku stwierdzono, iż powyższe zapatrywanie o możliwości udowodnienia bezskuteczności egzekucji za pomocą wszelkich dowodów ugruntowało się jako pogląd dominujący w piśmiennictwie i orzecznictwie. Zgodnie ze wspomnianym zapatrywaniem, dowodami tymi mogą być w szczególności:

- postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z tego powodu, że majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego z tego powodu, że majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- stwierdzenie, że egzekucja na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego lub ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wszczęta przeciwko spółce co do całego jej majątku na wniosek osoby dochodzącej roszczenia od członków zarządu lub na wniosek innego podmiotu nie dała rezultatu;

- niewyjawienie majątku spółki w trybie art. 913 i nast. k.p.c. przed wszczęciem egzekucji lub w toku egzekucji prowadzonej przeciwko spółce na wniosek osoby dochodzącej roszczenia od członków zarządu lub na wniosek innej osoby;

- bilans spółki wskazujący na to, że majątek spółki nie wystarcza na pokrycie wierzytelności przysługującej osobie dochodzącej roszczenia od członków zarządu,

- a także wszelkie inne dowody wskazujące, że w danej sytuacji nie jest realne uzyskanie zaspokojenia przez wierzyciela z pozostałego jeszcze majątku spółki (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 9 czerwca 1937 r., I C 1927/36, Zb. Urz. 1938, nr 4, poz. 184 i z dnia 14 lutego 2003 r., IV CKN 1779/00).

Generalnie można stwierdzić, że według dominującego poglądu ustalenie przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu wykazującego, że spółka nie ma majątku, który pozwalałby na zaspokojenie jej wierzyciela pozywającego członków zarządu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 października 1994 r., I ACr 470/94, "Prawo Gospodarcze" 1995, nr 6, s. 28 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 1999 r., III CZP 10/99).

Należy też podkreślić, że wbrew zarzutom pozwanej nie wykazała ona, że pomimo stwierdzenia przez komornika bezskuteczności egzekucji i ustaleń Sądu upadłościowego, że spółka posiada jako majątek jedynie kapitał zakładowy, spółka (...) posiada jakikolwiek majątek, z którego powód mógłby się zaspokoić. Zgodzić się trzeba z powodem, że pozwana nie wykazała aby spółka posiadała udziały w podmiotach trzecich, gdyż tylko takie udziały mogłyby być ewentualnie przedmiotem zajęcia i egzekucji.

Podsumowując ten wątek rozważań, w ocenie Sądu Okręgowego in concreto powód wykazał zaistnienie przesłanek odpowiedzialności pozwanych na podstawie art. 299 § 1 k.s.h.

Pozwana jako pełniąca funkcję prezesa zarządu spółki M. aby uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, wobec której egzekucja okazała się bezskuteczna, winna w świetle art. 299 § 2 k.s.h. wykazać, że:

- we właściwym czasie zgłoszono wniosek o upadłość lub wszczęto postępowania układowe, - albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jej winy,

- albo pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Pozwana zarzucała przede wszystkim, iż we właściwym czasie złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...). W ocenie Sądu twierdzenia tego jednak w żaden sposób pozwana nie wykazała. Rację ma powód wskazując, iż do wykazania tego faktu nie wystarczy samo udowodnienie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ważne jest kiedy ten wniosek złożono. Jak wyraził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 września 2008 r., II CSK 142/08 (LEX nr 470009) nie może być uznany za właściwy czas w rozumieniu art. 299 § 2 k.s.h. moment, gdy majątek spółki nie wystarcza nawet na częściowe zaspokojenie wierzycieli i kosztów postępowania upadłościowego. A taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, gdyż jak wynika z powyższych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy w T. prawomocnym postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) z uwagi na brak majątku uniemożliwiającego pokrycie kosztów postępowania, a tym bardziej zaspokojenia wierzycieli.

Nie ma też racji pozwana wskazując, iż ewentualne wcześniejsze złożenie takiego wniosku było wykluczone z uwagi na stanowisko głównego udziałowca spółkę (...). Sąd podziela stanowisko powoda, iż złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości przez reprezentanta spółki nie jest uzależnione od dodatkowych wymagań poza właściwym czasem do złożenia takiego wniosku; jest to obowiązek piastuna spółki i złożenie przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki nie może być uzależnione od uzyskania zgody udziałowców spółki. W konsekwencji powoływanie się, zresztą gołosłowne i nie poparte dowodami, na brak zgody spółki (...) jest pozbawione podstaw.

W ocenie Sądu równie gołosłowne są twierdzenia pozwanej, iż gdyby nawet uznać, że wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) został złożony zbyt późno to powód nie poniósł szkody. Pozwana, na której spoczywał ciężar dowodu nie wykazała tego faktu.

Należy podkreślić, iż zarzut ten zakłada wykazanie, iż wierzyciel nie uzyskałby zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym lub układowym choćby zostały one wdrożone we właściwym czasie ze względu na stan majątku spółki (tak SN z wyroku z dnia 19 grudnia 1999 r. II CKN 630/98, niepubl. oraz w wyroku z dnia 29 lipca 1998 r., II CKN 850/97 niepubl.); istotne jest zatem ustalenie stanu majątkowego spółki z czasu właściwego do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Ustalenie czasu właściwego jest o tyle istotne, że chwilę tę należy za każdym razem odnosić do stanu majątkowego spółki. Zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu nie ponosi odpowiedzialności, jeśli wierzyciel i tak nie uzyskałby w żadnym stopniu zaspokojenia, nawet wtedy, gdyby którykolwiek z członków zarządu złożył wniosek o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie (tak SN w wyroku z dnia 6 maja 2009 r., II CSK 661/08, Lex nr 511995). Wykazanie tych okoliczności wymaga jednak wiadomości specjalnych, jakie posiada biegły z dziedziny rachunkowości i księgowości. Pozwana wprawdzie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego; jednakże wobec nieuiszczenia zaliczki na wydatki związane z kosztami sporządzenia takiej opinii sądowej dowód z opinii biegłego sądowego został pominięty na podstawie art. 130⁴ § 5 k.p.c.

Pozwana zarzucała także, że na dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki jej sytuacja finansowa poprawiła się w porównaniu z sytuacją na koniec 2011 r.; uszło jednak uwadze pozwanej, że z treści rachunku zysków i strat spółki (...) sporządzonego na dzień 30 kwietnia 2012 r. wynika, iż spółka generowała stratę w wysokości 146.153,24 zł.

W końcu pozwana zarzucała, iż być może wierzytelność powoda została zaspokojona, o czym ona nie wie. W ocenie Sądu powyższy zarzut jest również gołosłowny i nie poparty żadnym dowodem w sytuacji, gdy to pozwana winna wykazać, iż dłużna spółka faktycznie uregulowała dochodzoną wierzytelność.

Reasumując, z tych wszystkich względów mając na uwadze, iż powód wykazał fakt posiadania tytułu egzekucyjnego stwierdzającego istnienie wobec niego zobowiązania spółki (...) oraz wykazał bezskuteczności egzekucji zobowiązania przeciwko tej spółce (art. 299 §1 k.s.h.), a pozwana nie udowodniła zaistnienia okoliczności zwalniających ją od odpowiedzialności za te zobowiązania, należało stosownie do art. 299 § 1 k.s.h. zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 94.416,56 zł.

Jest to kwota mniejsza o 3 grosze od kwoty żądanej w petitum pozwu. W ocenie Sądu powód bowiem błędnie wyliczył odsetki za opóźnienie w płatności należności głównej wynikającej z tytułu egzekucyjnego tj. kwoty 74.243,01 zł i obliczone za czas opóźnienia wskazany w tytule egzekucyjnym od dnia 3 listopada 2011 r. do dnia 12 czerwca 2013 r., które wynoszą kwotę 15.521,87 zł a nie błędną kwotę 15.521,90 zł.

Dla porządku stwierdzić należy w tym miejscu, że odpowiedzialność członków zarządu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. obejmuje wszystkie zobowiązania spółki, a w tym zasądzone w tytule wykonawczym wydanym przeciwko spółce, poza należnością główną także odsetki ustawowe od należności głównej oraz koszty procesu, a także koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji (tak SN w uchwale z dnia 7 grudnia 2006 r., III CZP 118/06, OSNC 2007/9/136, LEX nr 203871).

Odsetki, w wysokości ustawowej zasądzono zgodnie z żądaniem petitum pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. (pkt I wyroku).

Powództwo w pozostałej części (tj. w zakresie 3 groszy) podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione (pkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono stosownie do wyniku sporu zasądzając od pozwanej na rzecz powoda łącznie kwotę 8.388 zł. Na koszty te złożyły się następujące pozycje:

- uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w wysokości 4.7716 zł;

- uiszczona opłata skarbowa od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł;

- wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w minimalnej wysokości 3.600 zł przewidzianej w taryfie radcowskiej (pkt III wyroku).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)